

conference to consider the possibility of creating a single reference cryptocurrency or an international clearing mechanism linked to exchange ratios between cryptocurrencies [4].

References

1. Kryshtal, H; Novykova, I; Vasytkonova, E; Kuzminska, Yu; Kozlova, (2022) A. The influence of digitalization on the development of industrial enterprises Natsional'nyi Hirnychyi Universytet. Naukovyi Visnyk; Dnipropetrovsk Issue 3, p151-155. DOI:10.33271/nvngu/2022-3/151
2. YeePLY. (2021). Internet of Things: soon connecting the world by 26+ billion devices. YeePLY URL: <https://en.yeePLY.com/blog/internet-of-things-26-billion-devices/>
3. PwC network. (2019). Crossing the lines: How ntech is propelling FS and TMT rms out of their lanes. Global Fintech Report 2019. URL: <https://www.pwc.com/gx/en/industries/financial-services/assets/pwc-global-fintech-report-2019.pdf>
4. Kregel, J. A.; Savona, P. (2020). The impact of technological innovations on money and nancial markets, Public Policy Brief, No. 150, ISBN 978-1-936192-66-3, Levy Economics Institute of Bard College, Annandale-on-Hudson, NY. URL: <https://www.econstor.eu/bitstream/10419/251474/1/ppb-150.pdf>

УДК 378.1(330.3)

Хуан Суньхао, аспірант спеціальності 051 Економіка

Науковий керівник: Андрощук І.О., к.е.н., доцент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності

(Центральноукраїнський національний технічний університет, м. Кропивницький, Україна)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСФЕРУ ЗНАНЬ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

У сучасних умовах розвитку економіки і суспільства країн світу актуалізуються тенденції застосування новітніх інформаційно-комунікативних технологій, цифрових інструментів в усіх сферах. Не виключенням є і сфера вищої освіти, яка виступає одним із ключових продуцентів інноваційних ідей та наукових розробок. Саме тому все більш важливим є забезпечення трансферу знань між освітніми, науковими установами та підприємствами реального сектору економіки, значущість якого ще більш посилюється у зв'язку з прискоренням процесів глобалізації та міжнародної інтеграції, міграції населення та зовнішньоекономічної кооперації.

Цифрову економіку, на думку Котелевця Д.О., варто розуміти «як повністю самостійну економічну категорію, що трактується як новий тип економічної системи, у межах якої процеси виробництва, обміну, розподілу та споживання базуються на сучасних інформаційних технологіях, а основні суб'єкти якої спроможні до генерації, трансферу та ефективного використання інформаційних ресурсів» [3]. Отже, здатність до трансферу знань є однією із основоположних характеристик цифрової економіки, що сприяє її ставленню та розвитку.

Поряд із низкою позитивних наслідків та переваг, становлення цифрової економіки супроводжується також наявністю низки перешкод та проблемних аспектів, пов'язаних із низьким рівнем цифрових навичок громадян, недостатнім та непропорційним розвитком цифрової інфраструктури, недосконалістю стандартів інформаційної безпеки, використанням застарілих техніки і технологій зв'язку, необхідністю постійних фінансових вкладень у розвиток інформаційно-комунікативних технологій тощо [1]. Мінімізувати вплив зазначених негативних чинників частково можливо за рахунок забезпечення ефективного трансферу знань, що дозволить спільно

використовувати відповідні інформаційні ресурси та отримувати завдяки цьому синергетичний ефект.

За визначенням Левченка О.М., Криворотенко А.В., трансфер знань – «це передача технологій, ноу-хау, соціально-організаційних інновацій та винаходів, розроблених у закладах вищої освіти, дослідницьких інститутах академічного чи корпоративного типу у сектори національної економіки» [4]. У свою чергу, трансфер знань має відбуватися як у прямому, так і у зворотному напрямках, тобто як від освітніх і наукових установ до підприємств реального сектору економіки, так і заклади освіти і науки повинні отримувати, передусім, практично орієнтовані знання та аналізувати досвід їх використання у реальних умовах.

До пріоритетних передумов ефективного трансферу знань закладу вищої освіти у загальному вигляді доцільно включити:

- ґрунтовність та високу якість результатів фундаментальних наукових досліджень, які провадяться кадровим складом університету;
- наявність значної кількості визнаних наукових публікацій (високий індекс цитування наукових праць);
- світове визнання навчально-наукової активності [2].

Отже, в умовах цифровізації економіки вважаємо за доцільне виокремити наступні напрями забезпечення ефективного трансферу знань:

- комплексний та всебічний розвиток кадрового потенціалу закладів вищої освіти, включаючи проходження міжнародних стажувань, підвищення кваліфікації, обмін досвідом із колегами провідних вітчизняних та закордонних університетів;
- сприяння розвитку міжнародної мобільності як викладачів, так і здобувачів закладів вищої освіти, їх участі у міжнародних проєктах та програмах;
- активне поєднання навчання і досліджень в освітньому процесу, залучення та заохочення здобувачів вищої освіти до наукової роботи (участі у науково-практичних конференціях, семінарах, конкурсах, виконанні науково-дослідних робіт, підготовці наукових публікацій тощо);
- забезпечення належного захисту прав інтелектуальної власності авторів, винахідників тощо;
- розвиток багатовекторної співпраці між закладами вищої освіти, органами державної влади й місцевого самоврядування, роботодавцями та іншими учасниками, що потенційно зацікавлені у забезпеченні трансферу знань та обміні досвідом;
- стимулювання генерування й поширення нових знань та інновацій, створення відповідних баз даних та банків знань;
- сприяння розвитку матеріально-технічної бази, включаючи засоби використання новітніх інформаційно-комунікативних технологій, програмного забезпечення та цифрових інструментів взаємодії;
- сприяння розвитку підприємницької ініціативи та активності освітніх і наукових установ, комерціалізації наукових досліджень та розробок.

Список використаних джерел:

1. Гавриленко Н.Г., Тарасенко І.О. Сучасні тенденції цифровізації економіки: проблеми та перспективи розвитку. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Економічні науки»*. 2021. № 3 (47), 1 т. С. 36-46.
2. Клімова Г.П. Трансфер знань як найважливіша функція дослідницьких університетів. *Право та інноваційне суспільство*. 2020. №1(14). С. 58-65.
3. Котелевець Д.О. Проблема наукового визначення поняття цифрової економіки. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2022. Вип. 18(2). С. 239-247.
4. Левченко О.М., Криворотенко А.В. Теоретичні підходи щодо визначення сутності трансферу освітніх знань у системі вищої освіти. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. Кропивницький: ЦНТУ, 2019. Вип. 2 (35). С. 32-40.